

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین حفظ حقوق شهروندی با حفظ حقوق خصوصی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مطالعات مدیریت در علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

علیرضا قدیری - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی کرج

بهمن قدیری - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی پردیس جلفا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

حقوق شهروندی در آن مفهوم که بر ابتدایی ترین و اساسی ترین حقوق تمام افراد بشر دلالت دارد؛ به هیچ وجه، محدوده ای به نام شهرو روستا ندارد و نامگذاری آن به این عنوان ناشی از مسامحه می باشد. حقوق به مفهوم شهروندی هر چند در پاره ای از اقسام فطری بوده از ابتدای تاریخ انسانیت همزاد بشر بوده است، اما در اکثر موارد، نتیجه تلاش های انسان های حق خواهی می باشد که سال ها بلکه قرن ها برای دستیابی به آن جان فشانی کرده اند. حقوق شهروندی را باید نماد « هویت جمعی » نامید، زیرا پیش از آنکه به محدوده خاصی از جهان وابسته باشد، تبلوری از اعلامیه تاریخی « حقوق بشر » به عنوان نخستین منبع معتبر بنیادی ترین حقوق قابل تصور برای افراد بشر است. از سوی دیگر، این حقوق برای تمامی انسان ها بدون هیچ گونه تبعیض وجود دارند؛ اگرچه بررسی ها نشان می دهند که باید محدوده مشخصی برای حقوق شهروندی قائل شد.

کلمات کلیدی:

حقوق شهروندی، حقوق خصوصی، رابطه، هویت جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475156>

